

Nýggju menninir bíða og vóna

Fótbóltur: Møguleikarnir eru stórir at fáa møguleikan móti Skotlandi, enn teir eru at sleppa framat í kvöld

Jákup á Borg er longu vordin sjálvsagdur partur av landsliðsferðalagnum. Hann fær neyvan møguleikan frá fyrsta briksli í kvöld, men tað er stórir møguleiki fyri, at hann verður settur inn í s. hálfleiki, tá hinir fara at møðast.

Tríggir aðrir spælarar eru í ferðalagnum, sum onganstíð áður hava verið við á landsliðsferð uttanlanda. Teir eru John Hansen og Jan Joensen úr KÍ og Jóhannes Joensen úr HB. John Hansen hevur spælt eina ferð á landsliðnum - tað var 5. august 1992, tá Føroyar og Ísrael spældu 1-1 á Svangaskarði, og John Hansen var yngsti føroyski landsliðsspælarin nakrantíð - og hann sat á beinkinum, tá Kekkia var á Svangaskarði. Jan Joensen var við í 1994, tá Allan Simonsen og spæ-

larnir vóru í Eysturriki. Hetta var fyrsta uttanlanda ferðin saman við nýggja venjaranum, og Jan Joensen minnst aftur á ta ferðina við stórar gleði:

– Vit hugnaðu okkum sera væl saman, og fótbóltsliga gekk tað sera væl hjá mær. Eg haldi, at eg hevði havt møguleikar at hildið fram, men tíverri fekk eg stutt eftir heimkomuna trupulleikar við einari tá, og so spurdist tað ikki meiri burtúr landsliðsfótbóltinum hjá mær.

Hevði tú hesa ferð fingið ábendingar um, at tú skuldi fáa landsliðsbo?

– Yvirhøvur ikki, og eg var heilt klökkur, tá eg frætti, at eg skuldi íð henda túrin. Eg eri 30 ár, tað kann gott vera, at eg spæli nokur ár afturat, men tað kemur ikki so ofta fyri, at spælarar

fyri fyrstu ferð fáa landsliðsboð, tá teir eru komnir í mín aldur, men hetta er hugaligt, sigur Jan Joensen, sum er eldri beiggi til Allan Joensen. Hann hevur verið millum teir spælararar, sum landsliðsvenjarin fegin hevur viljað hafa á landsliðnum, men tíverri hevur hetta ikki borið til í longri tíð, tí Allan Joensen hevur verið skaddur. Teir báðir Joensen beiggjarnir í Klaksvík eru synir hjá John Sigurd Joensen, sum í seksti árunum varð mettur at vera ein tann besti - um ikki tann besti - spælarin í Føroyum.

Kort og skaðar

Jóhannes Joensen varð ikki so klökkur, tá hann fekk landsliðsboð. Tað fekk hann, tá liðfelagin Allan Mørkøre gav avboð.

– Eg eri væl betri fyri í

ár, enn eg havi verið áður, og orsøkin til tað er heilt einfalt, at eg havi vant nógv meiri, enn eg nakrantíð áður havi gjørt. Allan Simonsen er onkuntíð komin við onkrari ábending, sum tað ikki hevur verið so torfcvørt at tulka tann vegin, at boð fóru at vera eftir mær, og nú komu boðini so, staðfestir miðvingurin í HB. Hann gongur í fjórða flokki í Føroya Lærarskúla, har Óli Johannesen er millum floksfelagarnar.

Kanska er John Hansen nærri einum pláss í 9 byrjunar uppstillingini í kvöld, enn hinir báðir eru, men tað er lítið sannlíkt, at nakar teirra verður millum teir fyrstu ellivu. Men teir siggja ikki burtur frá, at tað kann gerast brúk fyri teimum, sum dysturin liður, og pláss- id á liðnum kann koma

nógv nærri, tá dysturin í Skotlandi fer at standa fyri. Skaðar og gul kort kunnu gera, at teir, sum í kvöld eru fyrsta val, ikki vera tøkir í komandi viku. Leikbnn verður aktuelt, um sami spælarer í somu kapping fær tvey gul kort ella eitt reytt kort. Higartil í hesari EM undankappingini hava Allan Mørkøre, John Petersen, Sámál Joensen og Julian Johnsson sæð ostafílsina.

John Hansen hugnar sær á landsliðsferðini saman við millum øðrum øllum klaksvíkingunum, sum hann hevur spælt saman við. Fyrra árið, hann var í 1. deild, var í 1991, tá KÍ vann FM, og tað eru ikki færr enn fyra av spælarunum frá tí liðnum í Litava. Hinir eru Jan Joensen, Jákup Mikkelsen og Todi Jónsson.

– Eg havi ikki verið so

væl fyri, sum eg eri nú, síðani 1992. Tá vóru vit í Lyngby við unglingslandsliðnum, og vit vóru triggir, sum fingi tilboð um læringsáttmála við Vál í Reykjavík, men vit tóku ikki av.

Hvat fert tú at spæla komandi ár?

– Eg havi fingið tilboð um at koma til Havnar at spæla, men eg havi ikki tikið nakra avgerð enn. Eg havi hoyrt, at KÍ hevur í hyggju at keypa onkrar nýggjar spælarar, men teir eru ikki komnir við nokrum útspæli til mín, og eg skal ikki dylja, at tað undrar, at teir týkjust meiri hugaðir at fáa nýggjar spælarar til felagið, heldur enn fyrst at syrgja fyri, at halda uppá teir, sum teir vilja hava at vera í felagnum. jh

Hvild er heilivágurin til stig móti Litava

Fótbóltur: Allan Simonsen, sum ilneitast inn á eyðkendu eystureuropeisku líkasæluna, sær vandar í, at kappingin heima á landi er liðug, nú tveir landsdystir skulu spælast innanfyri fáar dagar

Landsliðsvenjarin var ikki blíður, tá fyrrapartsvenjingin var av í fyrradagin. Hann hevði undan fráferðini til Litava boðað vertunum frá, at hann ætlaði at venja klokkan seks hóskvöldið, og tað visti segb ikki at vera nakar trupulleiki. Men eftir at venjingin hósmorgunin var liðug, komu boð um, at tað fór ikki at lata seg gera at venja, tí klokkan seks er myrkt, og eingin vøllur við ljósmastrum var tøkur. Boðini komu alt annað enn væl við hjá føroyska venjaranum, og tað fjaldi hann ikki yvir.

– Men tað nyttar ikki at øsa seg. Eg havi verið so ofta í kommunistisku londunum í Eystureuropa, og eg veit ikki annað um, enn at tað eru trupulleikar av hasum slagnum. Vit mugu bara staðfesta, at sjálvst um politiska skipanin er broytt, so hanga nokkrar av hasum ónollunum uppi, staðfesti venjarin og sipaði eisini til, at gistingarhúsið hevði ilt við at fylja matarskránni, sum læknin hjá føroyska liðnum, Jens Pauli Marstein, hevði sent yvir higar undan frá ferðini.

Allan Simonsen harmast um, at hann ikki hevði fingið boð um, nær tað ikki bar til at venja, tí so hevði tað borið til hjá honum at broytt skránni.

– Tað ber ikki til at flyta venjingartíðina fram, tí tað er so kalt, og harvið er vandin fyri skaðum stórum. Skal vandin fyri vøddaskaðum haldast níðri, so er neyðugt, at spælarararnir hvíla nakrar

tímar.

Fáa sinnið við

Fyrrapartin í gjár var eingin venjing. Tá vóru spælarararnir inni í miðbýnum og hugdu seg um. Í gjárkvöldið klokkan 20 skuldu teir venja á stadion, har dysturin verður spældur í kvöld klokkan 20, sum er tað sama sum klokkan 19 føroyska tíð. Fyrrapartin í dag er aftur ein løtt venjing á skránni.

Allan Simonsen sær tað meiri týðningarmikið, at spælarararnir hvíla nógv á hesi ferðini, enn hann so ofta áður hevur gjørt. Eitt er, at talan er um tveir tættar dystir. Royndirnar frá tí eru, at tað knýpir við orkunni í seinna dystinum. Tað sáti t.d. tá Slovakia og Spania vóru á Svangaskarði við fyra daga millumbili um mánaðarskiftið august-september í 1996. Eitt annað er vandin, sum lúrir í, at kappingin heima á landi er lokin.

– Spælarararnir eiga at vera í fullgððari venjing, men tað hevur ofta víst seg, at evnini atg savna seg um eina uppgávu minka, tá tú ert liðugur við tgað, sum tú í langa tíð hevur ofra nógvá orku og nógvá tíð uppá. Eg siggi ei vanda í hesum, og tí syrgja vit fyri nógvvari hvíld.

Allan Simonsen vísir ikki á dømi í hesum smabandi, men avrikið í Estlandi fyrst í juni vísti týðuliga henda vandan. T.d. vóru báði Julian Johnsson og Todi Jónsson akkurat lidnir við kappingarnar í Noregi og Dan-

mark, og teir høvdu sera ilt við atg seta seg upp. Nú eru tað heimligu spælarararnir, ið eru í hesum sama vandanum.

Sama liðið

Allan Simonsen roknar kortini við, at avrikið fer at vera gott. Hann heldur, at lærdomurin frá stórtapinum í Estlandi fyri fyramánaðum síðani framvegis sviður, og hvørki hann ella spælarararnir eru hugaðir í at koma í somu støðu aftur.

– Seinnapartin í dag fara vit at hyggja at dystinum millum Skotland og Litava, men vit vita longu frammundan, at uppgávan í annaðkvöld verður torfør. Eitt lið, sum bæði hevur megnad javnleik móti Danmark og Skotlandi hevur avgjört víst sína styrki, segði landsliðsvenjarin fyrrapartin í gjár.

Sær sjálvum líkur vildi hann ikki siga so nógv um føroysku uppstillingina, men tað liggur í luftini, at talan verður um sama liðið, ið tapti tepurt móti Kekkia. Allan Mørkøre er ikki við hesa ferð, men Sámál Joensen er við aftur, og hann kemur inn aftur á liðið. Og tað vil siga, at tað vera hesir ellivu, sum fara at standa rætt úti á vøllum í annaðkvöld, tá tjóðsangirnir vera spældir: Jákup Mikkelsen - Pól Thorsteinsson, Hans Fróði Hansen, Óli Johannesen, Jens Kristian Hansen, Henning Jarnskor - Sámál Joensen, Julian Johnsson, John Petersen - Uni Arge, Todi Jónsson. jh

Gongur alt við verður úrslitið gott

Fótbóltur: Miðvallarstuðlarnir eru ikki bangnir fyri at avhølvingin í Estlandi fer at verða endurtikin í kvöld

Teir búgva á kamarið saman á gistingarhúsinum her í Vilnius, og tað er einki at taka seg aftur í, at teir eru millum stuðuls-spælararar á føroyska liðnum. Talan er um Sámál Joensen og John Petersen, sum saman við Julian Johnsson skulu manna føroyska miðvøllin í kvöld. John Petersen hevur verið fastur fúsar á liðnum síðani 1996, og Sámál Joensen er vordin stuðulsspælarer í ár.

Tá vit settu teimum stevnu vóru teir báðir samdri, at tað verður torført í kvöld, men teir siggja ikki stríðið sum nakað, ið er tapt frammundan.

– Tað veldst so ógvuliga nógv um, hvussu tað tærnar út. Men hava vit ein góðan dag, og teir hava ein minni góðan dag, so er ikki óhugsandi, at vit kunnu vinna, men so skal

eitt sindur av hegni til, og hví skulu vit ikki fáa tað hesu ferð. Vit hava ikki verið hepnir móti Bosnia og Kekkia, so nú eiga vit tær, staðfesta teir báðir.

Leikluturin hjá teimum báðum hevur verið rættuliga ymiskur frá dysti og til dyst, og tað hevur nakað við tað at gera, hvussu mótstøðuliðini spæla.

– Í Bosnia var eg næstan uppdekkari, meðan tað í øðrum dystum hevur borið betri til at komið longri fram á vøllin, staðfestir Sámál Joensen, sum var skaddur móti Kekkia. Hóast hann ofta skorar, tá GÍ spælir, so hevur hann framvegis til góðar at skora á landsliðnum. Næst við var hann, tá hann á útvølli móti Kekkia 20. august í fjór fyrri fyrstu ferð varð skiftur inn.

– Móti Kekkia lá eg ógvuliga frammalaga. Tað hevði nakað við tað at gera, at maðurin, sum eg spældi

yvirfyri lá sera aftarlaga, og tað dámdi mær væl. Niðri í Bosnia var ætlanin, at eg skuldi hava leiklutin sum hangandi állopsmaður aftanfyri Una Arge, men tað manglaði ein maður at tetta í vinstri síðu, har Henning Jarnskor gjørdist rættuliga einsamallur, og so brúkti eg nógvá tíð og orku har. Vit hava taktikkfund framanundan, og tað verður tosað við okkum um, hvør okkara uppgáva er, men tað snýr seg eisini nógv um, hvussu dysturin myndast. Og tá er tað sumt, sum vit ikki eru harrar yvir. T.d. kann ein verða skaddur, ella ein kann fáa reyða kortið, og so er neyðugt við broytingum. Men nú fáa vit at siggja. Viljanum og sjálvsálitinum bilar í hvussu so er einki, staðfestir John Petersen. jh

Fleyr vann tvær ferðir á Fram

Meistaradeildarliðini hjá Fleyr og Fram hava spælt tveir venjingardystir móti hvørjum øðrum hesa vikuna.

Týskvöldið mottust liðini í Gundadalshøllini, og her vann Fleyr ein ruddiligan 3-0 sigur. Settini endaðu 15-10, 15-3 og

15-6. Hjá Fram vóru landsliðsspælarararnir Sigmund av Teigum og Ragnar Petersen ikki við.

Hóskvöldið mottust liðini aftur í Eysturskúlanum, sum er heimavøllurin hjá Fram. Sigmund av Teigum var ikki afturkomin úr Danmark, men Ragnar Petersen

var hesaferð við á Framliðnum.

Men Fleyr vann eisini seinna dystin 3-0. Settini endaðu 15-2, 15-11 og 16-14.

Dystirnir vóru liður í fyrrreikingini til landskappinguna. sum byrjar hetta vikuskiftið.